

Фиқҳ дарслари (153-дарс) Намознинг ташқарисидаги фарзлар (иккинчи мақола)

17:30 / 09.09.2021 2978

«مَلَسُوْهِ لِعَوْلَلَ اَلْصَلَلَ اَلْوُسَرَلَ اَقْنَعْوَلَلَ اِصْرَسَنَأَنَّعَدَعْ
نَنْسَلَأَبْاْحَصَنَأَهَاَوَرَ .»هَمَّ اَقْنَلَ اَوْنَادَلَنَيَبْدَرِيَ اَلْعَدَلَا

Анас розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

Намозхоннинг бадани, кийими ва макони бетаҳоратлик ва ҳақиқий нажосатдан пок бўлиши...

Бетаҳоратликдан пок бўлиш шартининг далили:

Аллоҳ таоло Моида сурасида:

مُكَيْدِيَأَوْ مُكَهْوَجُوْأُولَسْغَافِةَالْصَلَلَ اَلِإِمْتُمْقَ اَذِإِأُونَمَآَنِيَّدَلَا اَيِّيَأَيِّ
مُتَنُّكَ نِإِوْنِيَّبْعَدَلَلَ اَلِإِمْكُلْجَرَأَوْ مُكَسْوُرَبَ اُوْحَسْمَأَوْ قَفَارَمَلَا اَلِإِ
طَئِّاعَلَنَّمَمُكَنَّمُدَحَّأَجَ وَإِرَفَسَىَلَعَ وَأَيَّضَرَمَمُتَنُّكَ نِإِوْأُورَهَطَافَ أَبْنَجَ
اُوْحَسْمَأَفَ أَبَّيَّطَ أَدِيَّعَصَ اُوْمَمَيَّتَفَ عَامَ اُوْدِجَتَ مَلَفَ ءَاسَنَلَأُمُّتَسَمَّالَ وَأَ
دِيَرِيَ نَكَلَوَجَرَنَّمَمُكَيَّلَعَلَجَيَلَهَلَلَ اُدِيَرِيَ اَمُهَنَّمَمُكَيْدِيَأَوْ مُكَهْوَجُوْبَ
نَوْرُكْشَتَ مُكَلَعَلَهَتَمَعَنَ مُتَيَّلَ وَمُكَرَّهَطَيَلَ

«Эй иймон келтирганлар! Намозга турсангиз, юзларингизни ва қўлларингизни чиғаноқлари ила, бошларингизга масҳ тортиб,

оёқларингизни тўпиқлари или ювинглар», деган (б-оят).

Мана шу оятнинг давомида яна:

«Агар жунуб бўлсангиз, покланинглар», деган.

«لَا قَمْلُسٌ وَهِلْعٌ لَلَّا يَلْصَنُ لِنَعْمَلٌ لَّا يَضْرِبُ رَهْيَبٌ نَعْمَلٌ لَّا يَتَحَبَّأْ لَأَنَّمُهْلَكٌ لَّا يَقْتُلُ أَوْرٌ».

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бетаҳоратлик етказувчи нарсани қилган кимсанинг намози таҳорат қилмагунича қабул бўлмайди», дедилар».

Тўртовлари ривоят қилишган.

Бетаҳоратликтан покланиш барча намозларнинг, тиловат ва шукр саждаларининг шартидир.

Таҳоратсиз намоз ўқилса, намоз ўрнига ўтмайди.

Намозхон қасддан таҳоратини кетказса, намози ботил бўлади.

Намозхоннинг ихтиёрисиз таҳорати кетиб қолса, намоздан чиқиб, таҳорат қилиб, келган жойидан давом эттирса бўлади.

Ҳақиқий нажосатдан пок бўлиш шартлигининг далили:

Аллоҳ таоло Муддассир сурасида:

وَهَطْفَ كَبَأَيْثَ

«Ва кийимингни покла», деган (4-оят).

Кийимни поклагандан кейин баданни ва маконни поклаш яна ҳам зарур бўлади.

Кийимнинг пок бўлиши шартлигига далил:

وَبَنْ لِرْ بَوْثُنَمَةَ بَأَنْجَلْ أَلْسْعَأْ تَنَكْ : بَلْأَقَأْ نَعْ أَلْسْعَأْ يَضْرِبُ رَهْيَبٌ شَيْلَعْ نَعْ
«وَبَوْثِيْفِ إَمْلَأَعْ قُبَّنْ أَوْهَأَلَّصْلَأَلْإِجْنَحَيْفِ مَلْسُوْهِلْعِ مَلْلَأَلْصِ

أَوْرٌ».

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«У киши:

«Мен Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кийимларидан жунублик асарини ювиб қўяр эдим. Ул зот намозга кийимларидағи сувнинг ҳўли билан чиқар эдилар», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Намозхоннинг кийими сажда пайтида нажосатга тегса заар қилмайди. Агар нажосат оёқлари остида, пешонасини қўядиган ерда ва икки қўли ёки тиззасини қўядиган жойда бўлса, намози бузилади.

Афв қилингандан кўп миқдордаги нажосат ила уни билмасдан ўқиган одамнинг намози ботил бўлади. Қазосини ўқиши лозим бўлади.

Кийимнинг тўртдан бири пок бўлса-ю, ундан бошқа кийим бўлмаса, унда намоз ўқиш жоиз. Ундан ози пок бўлса, яланғоч ўқиш жоиз.

Кийимга нажосат теккани маълум бўлса-ю, қаерига теккани аниқ бўлмаса, бир тарафини ювиб ташлаб, намоз ўқийверса бўлади.

Тухум палағда бўлиб, унинг ичидаги қонга айланган нарса кийимга тегса, бу кийим билан намоз ўқиш жоиз.

Баданнинг пок бўлиши шартлигига далил:

هَلْ لِإِلْصَّيْبَنْ لِإِلِإِشْيَبُحْ يَبَأُتْنَبُمَطَافٌ تَءَاجْ : تَلْأَقَةَشَئَاعْ نَعْ
عَدَافَا ، رُهْطَأَالَّفُ صَاحَتْسُأَأَزْمَائِنَا ، هَلْ لِإِلَوْسَرَأَيْ : تَلْأَقَفَ مَلْسَوْهِيلْعَ
تَلَبْقَأَادِإَافْ ، هَصْنِيَحْلَابَسْيَلَوْ قُرْعَكَلَذَامَنِإَ ، إَلْ « تَلْأَقَفَهَأَالَّصَلَا^{هَاوَرْ .} » يَلَصَوْمَدَلَارَكْنَعِيَلَسْغَافْ تَرَبَدَأَدِإَوْ هَأَالَّصَلَا يَعَدَفُهَصْنِيَحْلَ^{لَهَسْمَحْلَ} لَهَسْمَحْلَ.

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Фотима бинти Абу Хубайш Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Мен истеҳоза бўламан, пок бўлмайман. Намозни қўяманми?» деб сўради. У зот:

«Йўқ. Бу томир касаллигидир, ҳайз эмас. Қачонки ҳайз келса, намозни қўй. Қачонки у (кунлар) ўтиб кетса, ўзингдан қонни ювиб, намозни ўқийвер», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

(Давоми бор)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди